

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2014. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: csatolt jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként jelenléti íven felsoroltak.
Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket. Kérte, hogy énekeljék el közösen a Himnuszt. Felkérte Rátóti Zoltánt, a Csiky Gergely Színház igazgatóját „Hervay Gizella: Levél helyett” című versének elmondására. A mű elhangzása után pedig felkérte Szita Károly polgármestert köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Tisztelt Kaposváriak! Hölgyeim és Uraim!

A történelmet sohasem egyes emberek csinálják, nemcsak a legendák hősei, hanem mindig a sokaság, mindig a hétköznapi hősök. Mert egy ember ereje ugyan lehet kevés nagy dolgok végig viteléhez, a sokaság erejét azonban semmi sem győzheti le.

Éppen ezért ma, amikor városunk napját ünnepeljük, nem is ünnepelhetünk mást, mint a ma élő, az egykor volt, és a majdan megszülető kaposváriakat. Dobó István azt mondta az egrí várat védők maroknyi seregéről, hogy a vár ereje nem a falak vastagságában, hanem a várvédők karjában, és tegyük hozzá, szívében van.

Így vagyunk mi ezzel kaposváriak is, de így van ezzel Magyarország minden, magára valamit is adó közössége.

Különös ünnep ez a mai. Talán ki is emelkedik városnapjaink sorából, hiszen évfordulók nyitányát jelenti. Borzalmakra, de dicsőségre is emlékeztető évfordulókét.

2014 egyszerre figyelmeztet bennünket arra, hogy a gonosztól nem elég egyszer megszabadulnunk. Figyelmeztet arra, hogy bizony gyakran csábít, de sosem engedhetünk neki.

Sosem hagyhatjuk, hogy még egyszer, akár csak egyszer is visszatérjen.

Ez évben emlékezünk az I. világháború kirobbanásának századik évfordulójára, és azokra a magyar katonákra, hőseinkre, akik között több mint 800 kaposvári polgár is ott volt, s életét adta hazájáért.

De emlékezünk a másodiknak mondott világháborúra is, amely – mondjuk ki – az igazságtalan béke eredményeként közvetlen folytatása lett a száz évvel ezelőtti viláégésnek, nem kímélve embert, családot, népet és nemzetet. Amely olyan pusztítást végzett emberben és lélekben, amelynek sebei bizony hosszú idő alatt is csak alig-alig gyógyíthatók.

A Holokauszt hetvenedik évfordulóján mi magunk is megemlékezünk az áldozatokról, a gyermekekről, az édesapákról és édesanyákról, azokról a kaposváriakról, magyarokról, akik odavesztek a vészorszakban.

Mindezt elszenvetde nemzetünk, mert köztünk járt a gonosz, és mi nemcsak hogy nem figyeltünk rá, de olyanok is voltunk közöttünk, akik behódoltak neki. Fájdalmas, de bizony ki kell ezt is mondanunk.

És emlékezünk a 25 évvel ezelőtti, 1989-es eseményekre, amikor harcunkat megharcoltuk, kivívtuk a függetlenséget, a szabadságot, mert szabad akarattal és szabad országban akartunk és akarunk élni, mert elég volt diktatúrából, a kiszolgáltatottságból, az emberi életet és lelket meggyomorító akarnokok hatalmából.

Tisztelt Kaposváriak!

Amikor emlékezünk, szembenézünk magunkkal.

Így vagyunk ezzel múltunkat illetően is. Erős csak az a nemzet lehet, amely képes szembenézni múltjával, és abban felismerni képes a jót, de felismerni képes a rosszat is.

Kérem Önöket, ne csak ma, városunk ünnepén legyünk aktív tagjai közösségünknek, hanem az egész esztendőben idézzük fel múltunk darabjait, legyenek azok akár csak személyesek is, és legyünk ott minden főhajtáskor, minden megemlékezésen, amikor kaposvári honfitársainkra emlékezünk.

S amikor szembenéztünk, amikor egy harang megkondul, amikor egy-egy fohász elhangzik, vagy akár egy-egy könnycsepp legördül az arcokon, fogadjuk meg, hogy mi, kaposváriak, igenis szembe fogunk és tudunk nézni múltunkkal, fel fogjuk ismerni a megőrzendő jót, s mindig figyelmeztetni fogjuk egymást a lehetséges rosszra.

Kérem Önöket, tegyék ezt meg magunkért, egy másért, gyermekeinkért és eleinkért.

Kedves Kaposváriak, tisztelt Ünneplő Közönség!

Városunk napján évente számot adunk magunknak, mit is végeztünk az elmúlt esztendőben, de értekezünk arról is, merre kormányozzuk városunk hajóját.

Nos, az első szó, amely ide illik: a köszönet.

Köszönet illeti Kaposvár minden polgárát az erőfeszítésért, amellyel családját, közösségét szolgálta. Szolgált, hogy biztonságot adjon szeretteinek.

Köszönet illeti a kaposvári kismamákat, hogy világra hozták a jövő nemzedékének számos ifjú polgárát, hogy vállalták a legszebbet: a gyermeket.

Köszönet illeti mindazokat, akik munkát adtak a kaposváriaknak, s mindazoknak, akik munkát vállaltak városunkban. Az ő munkájuk nélkül ma nem beszélhetnénk gyarapodásról, nem beszélhetnénk arról, hogy mi az, amit elkölthetünk, mi az, amit eloszthatunk közösségünk gazdagodása érdekében.

És köszönet illeti azokat, akik biztonságunkat erősítik.

Köszönet a rendőröknek, a tűzoltóknak, a közterületekre vigyázóknak.

Nagy szükségünk van rájuk egy olyan időszakban, amikor hol a természet, hol pedig a rossz emberi természet okozhat aggodalmat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Számunkra, közösségünk számára négy kiemelten fontos dolog létezik.

Az egyik a munka.

Az másik a gyermek.

A harmadik az egészség.

A negyedik pedig a biztonság.

Ezért az új, előttünk álló évben is mindent el fogunk követni annak érdekében, hogy az évtized végére mindenki dolgozhasson, aki akar, hogy gyermekeinknek lehetőséget biztosítsunk, hogy polgáraink egészségének megóvásáért, vagy betegeink gyógyításáért a legtöbbet tegyék, és hogy Kaposváron biztonságban élhessünk.

Önök most joggal kérdezhetik, mindezt hogyan? Hogyan tesszük?

Kaposvár erős város.

Erős, erősebb, mint valaha is volt története során. Mert szorgalmas és dolgozó közösség a miénk, amely saját erejéből képes volt nemcsak megtervezni a jövőt, hanem meg is indulni az oda vezető úton. Nem azt kérdeztük miért, hanem azt, hogy mit. Nem túlélni akartuk a válságot, hanem legyőzni azt. Miként azt nagyapáink is tudták, ha meg akarják művelni a földjeiket, nem tudnak kitérni az időjárás viszontagságai elől. Nincs más megoldás, mint szembenézni és dacolni azzal. Mi is tudtuk, a válság elől nem térhetünk ki, de legyőzhetjük azt. Tudtuk versenyezni a széllel nem reménytelen, csak szembe kell haladni vele.

Tisztelt Kaposváriak!

Városunk az elmúlt egy esztendőben 2 milliárd forinttal gyarapította saját vagyonát. Ahogy a fiatalok fogalmaznának: Ez nem semmi!

E mellett további 14 milliárd forinttal is gazdagodtunk, köszönhetően annak, hogy az állam átvállalta korábban keletkezett, fejlesztésekre fordított adósságunkat.

Igen, volt adósságunk. Nem tagadtuk ezt sosem, sőt, bátran vállaltuk két okból is.

Egyrészt, mert hittünk egymásban, hittünk saját erőnkben, hittünk abban, hogy a felismert jóra fordítunk minden fillért.

Másrészt pedig azért, mert a világválság nevezetű bajban sajnos nem számíthattunk az államunkat vezető akkori kormányra, s így magunknak kellett cselekednünk ahhoz, hogy százak, talán ezrek e városban ne maradjanak munka és kenyér nélkül, ne legyenek családok, gyermekek, idősek százai és ezrei kiszolgáltatottak a mindennapok súlyos, megoldhatatlannak látszó gondjainak.

Ezért őriztük az évek alatt kiküzdött közjót, ezért lehet ma is Kaposvár az ország legolcsóbban élhető városa.

Mi, kaposváriak, a rezsicsökkentést – s ezt büszkén mondom – évekkal ezelőtt elkezdtük, amikor nem engedtünk a profitra éhes világnak.

Mi a pénzt – amit tudtunk – ott hagytuk a kaposváriak zsebében, s azt mondtuk: Gyarapítsák ők maguk családjukat, gyermekeiket, városunkat.

Úgy hiszem, jól tettük, amit tettünk, és csak Önökön múlik majd, hogy folytassuk lépteinket ezen az úton, amelyen nem egymás kárára, a másikat kiszorítva, hanem egymást segítve haladhatunk előre igazán jó tempóban.

Aki az úton lökdösődik, könyököl, átgázol a másikon, az bizony könnyen letérhet róla, s ha letér, eltéveszti az irányt.

De igen tisztelt Kaposváriak!

Ugyan elegendő-e, ha egy város erős? Elegendő-e, ha tudjuk, merre kell haladnunk? Merre kell haladnunk, s ugyan mit kell megőriznünk, vagy éppen milyen veszélyeket kell elkerülnünk, elhárítanunk?

Elegendő-e mindez?

Úgy hiszem egyáltalán nem!

Kedves Barátaim!

Kaposvár ma azért erős, ma azért tervezheti jövőjét, azért gyarapodik, azért vált és válik folyamatosan egy élhető európai várossá, azért gondolkodhat újabb és újabb megoldásokon, és azért nevezhetjük közösségnek, mert mi hiszünk egymásban.

Igen, mi hiszünk egymásban!

És amíg e hitünket, képességünket, lelki összetartozásunk e ragasztóját megőrizzük, hiszem és tudom, nemcsak múltja, gazdag és büszke múltja, hanem békés, biztonságos, gyarapodó jövője is van városunknak!

Büszkéek lehetünk mindannyian az elért eredményekre, hisz sikereinket együtt értük el.

Kérem, hogy az elkövetkező években is segítsenek azzal a töretlen tenni akarással, odaadással és lelkesedéssel, amely méltán tette híressé és elismertté közös városépítő munkánkat.

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát és adjon nekünk jókedvet és bőséget!

Nyári Szilvia elmondta, hogy Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetéseket és díjakat adományozza:

Az „Év Sportolója” díjat

Gyenesei Leila öttusázónak, aki 2006-ban Torinóban sífutóként, 2008-ban Pekingben öttusázóként szerepelt az Olimpián.

A Kaposvári Építők AC sportolónője, a magyar öttusa válogatott tagja.

2013-ban az Egyesült Államokban, majd Budapesten is aranyérmes vegyes váltóban a világbajnokságon, melynek döntőjében az ötödik helyet szerezték meg. Az országos bajnokságon egyéniben, a tajvani világbajnokságon a női váltó tagjaként ezüstérmes.

Edző: Ács Lajosné

Dudás Dániel úszónak, aki az úszás sportágban sporttörténelmet írt azzal, hogy Kaposváron nevelkedett sportolóként felnőtt magyar bajnoki címet szerzett, mégpedig 1500 méteres gyorsúszásban.

A Kaposvári Cápák SE versenyzője, az aranyérmes túl 400 méteres gyorsúszásban ezüstérmes, 100 méteres vegyes-úszásban bronzérmes lett.

Decemberben a magyar válogatott tagjaként két számban is rajthoz állhatott a dániai rövidpályás Európa-bajnokságon.

Edző: ifjabb Kovács László

Kaposvári Kosárlabda Klubnak, amely 9 év után újra a Magyar bajnokság legjobb 4 csapata közé került.

A Csapat negyedik helyen fejezte be az Nemzeti Bajnokság 2012/2013-as szezonját. Az együttes az alapszakaszban és a középszakaszban is a várakozások felett teljesített, a rájátszásban pedig sikerrel jutott be a legjobb négy közé. Látványos, küzdelmes mérkőzéseikkel, jó játékkal újra visszacsábították a kosárlabdát szerető kaposvári közönséget a sportcsarnok lelátójára.

Csapatkapitány: Szőke Balázs

Edzők: Fekete Ádám és Filipovics Gordan

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az Önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- **Decsi Andrea**, a Polgármesteri Hivatal polgármesteri referense
- **Eglyné Katona Andrea**, a Compass Egyesület elnöke

- **Gáspár István**, a Munkácsy Mihály Gimnázium nyugalmazott testnevelő tanára, röplabdaedző
 - **Gencso Hrisztozov**, költő, műfordító
- Jágerné Katona Zsuzsanna**, a Polgármesteri Hivatal kulturális referense
- **Kacsar József**, az Általános Iskolai, Óvodai és Egészségügyi Gondnokság vezetője
 - **Máyerné Bocska Ágnes**, a Kaposvári Tourinform Iroda vezetője
 - **Szép István**, a Kaposszentjakabi Településrészi Önkormányzat képviselője
 - **Szerafin Zoltán Tibor**, fényképész
Betegsége miatt a díjat a felesége vette át.
 - **Torma Ágnes**, a Kisfaludy Utcai Általános Iskola pedagógusa
 - **Tóth Imre György**, pékmester
 - **Dr. Tóth Tibor**, mellkas sebész
 - **Vajmi Csaba**, ökölvívó edző
 - **Varga Magdolna**, a SzocioNet Egyesített Szociális és Gyermejköltségi Intézmény igazgatója
 - **Várkonyi Gáborné**, a Nemzetőr Sori Központi Óvoda vezetője

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Városért” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Kaposvár Városért” címet adományoz:

Horváth Miklós, a Kaposvári Eötvös Lóránd Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium nyugalmazott főigazgatójának. Kaposvár közoktatási- és sportéletének egyik kiemelkedő alakja. Kiválóan felkészült műszaki-gazdasági és oktatási szakember, aki élete folyamán folyamatosan képezte magát. Több évtizedig a Kaposvári Gépipari Technikum mérnök-tanára, 1999-től 2007-ig az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont Dél-dunántúli Regionális Igazgatóságának igazgatója. Neve összeforrt az Eötvös Lóránd Műszaki Szakközépiskolával, amelynek előbb igazgatóhelyettese, majd igazgatója, és 2011-től főigazgatója. Igazgatói munkája során hajtották végre az Eötvös Lóránd Műszaki Középiskola és a Rippl-Rónai József Közlekedési Szakképző Iskola és Kollégium sikeres és zökkenőmentes integrációját. Az általa irányított intézmény több regionális és országos szakképzési-szakmai díjat és címet kapott.

Munkája elismerésül „Kiváló Munkájáért” kitüntető jelvény kormánykitüntetés, 2009-ben Eötvös Gyűrűt, 2011-ben Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztet és „A Magyar Köztársaság Elnökének Díszoklevele Éremmel” kitüntetését kapott. Társadalmi és közéleti tevékenysége, szakmai munkája mellett a város sportszerető közönsége elismeri a sport szervezésében, utánpótlás nevelésében, valamint a Kaposvári Rákóczi FC-ben végzett több évtizedes edzői és elnöki munkáját. A foci iránti rajongása egész életét végigkíséri, edzőként, egyesületi elnökként egyaránt sokat tett Kaposvár futball sportjáért. Pedagógusi és közéleti munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár Város hírnevének öregbítéséhez.

dr. Kovács Melinda tanszékvezető egyetemi tanárnak, az MTA levelező tagjának. Több évtizede dolgozik a Kaposvári Egyetemen, illetve jogelőd intézményeiben, amelynek hosszú évek óta meghatározó tanár egyénisége. 1988-ban lett az állattudomány kandidátusa, majd 2005-ben megszerezte az MTA doktori címet. 2013-ban a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották. Interdiszciplináris, a táplálékláncon átívelő és hatásmechanizmust is elemző kutatásai az élelmiszerbiztonságot szolgálják, a gazdasági károk csökkentése mellett a humán kockázatbecslés tudományos megalapozásához szolgáltatnak hiányzó alapadatokat. Munkásságát több díjjal is honorálták, ezek közül a legjelentősebbek: 2010. Szent-Györgyi Albert-díj; 2003. Dr. Heinrich Baur kutatói alapítvány díj; Széchenyi Professzori Ösztöndíj (2000-2004). Számos hazai és nemzetközi köztestület, így a Nemzetközi Állathigiéniai Társaság, Magyar Állathigiéniai és Környezetvédelmi Társaság, valamint Magyar Tudományos Akadémia Környezettudományi Elnöki Bizottság Élelmiszerbiztonsági Albizottság tagja.

A Kaposvári Egyetem Élettani és Állathigiéniai Tanszék vezetőjeként több száz publikációt, előadást, tudományos szakfolyóirat cikket jegyez. Nevéhez fűződik a kutatást szolgáló laboratóriumi infrastruktúra kialakítása, fiatalokat a kutatói pályán elindító tudományos műhely létrehozása. Több évtizedes oktatói munkájában szakmai rangot vívott ki mind országosan, mind nemzetközi téren. Kollégái, tanítványai körében széleskörű megbecsülés övezi. Kiváló oktatói, oktatás - szervezői és tudományos munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár Város hírnevének öregbítéséhez.

Prof. Dr. habil. Szakály Sándor, DSc egyetemi tanárnak. A kaposvári Munkácsy Mihály Gimnáziumban eltöltött évek után az ELTE BTK történelem-könyvtár szakán 1980-ban szerzett diplomát, majd a Hadtörténelmi Intézet és Múzeumban tudományos segédmunkatársaként kezdett dolgozni. 1982-ben „summa cum laude” minősítéssel a bölcsész tudományok doktorává avatták, 1990-ben a történelemtudomány kandidátusa lett. Fő kutatási területe az 1919 és 1945 közötti Magyarország történelme, az ország második világháborús szerepe, a volt magyar rendvédelmi szervek története, valamint a jelzett időszak politika- és sporttörténete. A HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeumban tudományos munkatársként, főmunkatársként, osztályvezetőként majd főigazgatóként dolgozott 2000-ig s 2001-ben a Duna Televízió kulturális igazgatója, majd alelnöke lett. 2004-ben a Magyar Országos Levéltár főigazgatójának tanácsadója. 2005-től az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárának tudományos kutatója. Több neves egyetem oktatója. Előbb a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karának, majd a veszprémi Pannon Egyetem Modern Filológiai és Társadalomtudományi Karának s azt követően a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karának professzora. 2013. április 1-től 2014. január 1-ig a Nemzeti Közszolgálati Egyetem tudományos rektor-helyettese volt. 2014. január 2-ától tölti be a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatói tisztségét. Az MTA Doktori Tanácsa 2006-ban az MTA doktora tudományos címet adományozta részére s ugyanezen évben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen Dr. habil címet szerzett történelemtudományból. Szakmai-tudományos tevékenységéért számos díjban és

elismerésben részesült: Bezerédj-díj, Zrínyi Miklós-díj, Supka Géza emlékérem. 2013-ban a Korunk folyóirat díját, a Korunk Kulcsát vehette át. Számos tudományos szakmai köztestületnek tagja, illetve elnöke, így tagja a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottságának, az MTA Történettudományi Bizottságának. Számos komoly szakmai visszhangot kiváltó műve jelent meg, rendszeresen publikál, több lap és folyóirat szerkesztőbizottságának a tagja. Tudományos kutatói és közéleti munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár Város hírnevének öregbítéséhez.

Búvópatak - polgári, kulturális és társadalmi havilap szerkesztőségének A Búvópatak című folyóiratot 2002-ben Csernák Árpád színművész, író alapította Kaposváron. A polgári kulturális és társadalmi havilap arra vállalkozik, hogy az irodalom, a művészetek, a hiteles történetírás eszközeivel szolgálja az igényes olvasókat, és keresse a magyarság szerepét a XXI. század elején. A Búvópatak készítői abban hisznek, hogy az elképzelt jövő megteremtésében a kultúrának, az irodalomnak missziós szerepe van. Az egyszemélyes szerkesztésű periodika kiemelten törekszik arra, hogy az irodalmi alkotások megfelelő esztétikai környezetben, minőséget tükröző egyéni arculatban, fotók, képzőművészeti alkotások társaságában jelenjenek meg, erről a lap arculattervezője és tipográfusa Csernák Bálint gondoskodik. A lap szerzői olyan írók, költők, történészek, képzőművészek, akik nemcsak az egész országból, hanem a határon túlról is küldik alkotásaikat. A lap kiadására létrehozott Búvópatak Alapítvány teremti elő a megjelentetéshez szükséges anyagi forrásokat. A Búvópatak egyre népszerűbb a határon túl élő magyarok körében is, főleg az Egyesült Államokban. 2003-ban az alapítvány Búvópatak-díjat alapított, melynek nevét 2011-ben - a lap előző évben elhunyt munkatársának emlékére - Papp Árpád Búvópatak-díjra változtatta. A díjjal évente egyszer a lap életben maradását segítő, azért sokat tevő természetes és jogi személyek, valamint a kultúráért áldozatot hozók munkáját ismerik el. A Búvópatak Könyvek és Füzetek sorozat keretében kulturális értéket hordozó kiadványokat jelentetnek meg. A Búvópatak alapító főszerkesztője, Csernák Árpád 2007-ben Petőfi Sándor Sajtószabadság-díjban, 2011. március 15-én pedig Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt állami kitüntetésben részesült. A lap főmunkatársa Farkas Judit, akinek munkáját 2010-ben Somogy Polgáriért Díjjal ismerték el.

A kitüntetést átveszi **Csernák Árpád alapító-főszerkesztő és Csernák Bálint a lap tipográfusa.**

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladást, kultúra vagy művészet ügyét.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

Dr. Fekete László ügyvédnek, Általános- és középiskolai tanulmányait Kaposváron végezte, majd 1969-ben jogi diplomát szerzett a Janus Pannonius Tudományegyetem Jogi karán. Ügyvédjelöltként került a kaposvári 1. sz. Ügyvédi Munkaközösségbe, s az ügyvédi szakvizsga sikeres letétele után ugyanebben a munkaközösségben került bejegyzésre,

amelynek vezetői tisztét 1979 és 1988 között töltötte be. Jelenleg a kaposvári 7. sz. Ügyvédi Iroda tagjaként dolgozik. 1973-tól a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara elnökségi tagja, 1988-tól titkára, 1997 óta elnöke. 2006 óta a Magyar Ügyvédi Kamara elnökhelyettese, Jogi Szakvizsgabizottsági tag. 2003 óta végez mediátori gyakorlatot és ugyancsak évek óta az országos hatáskörrel működő Választott Bíróság tagja. 1991-ben a Kanadai Ügyvédi Kamara ösztöndíját elnyerve Kanadában dolgozott, majd 1995-ben a magyar ügyvédi delegáció tagjaként részt vett a Kanadában akkor induló - a magyarországi közvetítői tevékenységgel azonos - program felkészítő tréningjében. Az Ügyvédek Lapja c. kiadványban rendszeresen publikál, évekig szerkesztette a Prókátor c. szaklapot. A Pécsi Tudományegyetem Főiskolai Karán jogi asszisztensi képzés „Az ügyvédi és közjegyzői jog” c. tantárgy előadója volt évekig. A brüsszeli székhelyű Európai Unió Országok Ügyvédi Kamaráinak szövetségében a Magyar Ügyvédi Kamarát képviselte. 1996-ban „Kaposvár Város Szolgáltatásért” elismerésben részesült.

Kitüntetései közt szerepel a Deák Ferenc díj, melyet 2008-ban, illetve a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, melyet 2012-ben vehetett át. A rendszerváltás utáni első ciklusban a városi önkormányzat tagja volt, majd több cikluson keresztül választási bizottságok tagjaként dolgozott. A Kaposvárért Közalapítvány elnökeként fáradhatatlanul dolgozik a város fejlődéséért. Kaposvár város közéletének évtizedek óta aktív szereplője, a Polgári Casino elnöki tisztét hosszú éveken át ellátta, emellett a Református Zsinat tagja, a Kaposvári Református Egyházközség főgondnoka. Kollégái és a város lakói körében szeretet és megbecsülés övezi, munkájához a biztos és támogató háttérrel családja nyújtja. Magas szintű, példaértékű, több évtizedes ügyvédi, közéleti tevékenységért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

Nyári Szilvia elmondta, hogy a kitüntetettek nevében Dr. Fekete László Kaposvár Város díszpolgára kér szót.

Dr. Fekete László ügyvéd: „Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A megtiszteltetés okán érzett megilletődöttséggel köszöntöm az Ünnepi Közgyűlés valamennyi résztvevőjét.

A kitüntetettek és a magam nevében megköszönöm a város közösségét megjelenítő képviselőtestület döntését, amely bennünket az átadott kitüntetések adományozására méltónak tartott. Mindnyájunk nevében fejezem ki azt a meggyőződésemet, hogy egy elismerés értékét nagyban meghatározza az adományozó személye.

Nos, a kitüntetéseknek az ad igazi értéket, hogy Kaposvár, városunk, Somogyország fővárosa, a töretlenül fejlődő, példamutató város közössége adományozta azokat. Ha felidézem az időközben személyes sorsommá vált várossal kapcsolatos emlékeimet, látom a fiakereket a Noszlopy utcában, a Vörös Csillag mozit, a kockaköves Fő utcát, és a Szokolát, amely tényleg berek volt. A küllem és szellem változásának részletes leírásához tanulmányra lenne szükség, ám azok üzenete két szóban összefoglalható: ”Viribus unitis!” Megváltozott jelenünk a város vezetése és lakosai összefogásának, közös erőfeszítésének látható gyümölcse.

Megtisztelő, ha az adományozók úgy látták, hogy ebben az értékteremtő munkában kinek-kinek a maga helyén, elismerésre méltó része volt. Mindazonáltal vannak gondolatok, amelyeket kitüntetésben részesült társaim nevében nem, csak a magam nevében mondhatok el. Így azt, hogy személy szerint e megtisztelő elismerésnek csak egy részét érezhetem magaménak. Nem csak mondom, hanem őszintén úgy is érzem, hogy az személyemen keresztül másoknak is szól. Ebben részes a családom, a szülői ház, a feleségem immár négy évtizeden át tartó támogatása, a tanárain, s a segítőkész lojális munkatársak. Segítettek a fontos döntésekben, amelyekről József Attila hexameterbe szedve így töprengett:

„Miért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgy is!

Miért ne legyek tisztességes! Kiterítenek úgy is.”

A költő felvetése provokatív, hisz ez meggyőződése szerint számára sem volt kérdés.

Ami a szülői ház iránymutatását illeti, Édesapámat szeretném idézni. Önéletrajzi írásának előszavában azt írta: „Kit érdekel a Te életed Fekete László? Egyszerű ember voltál, egy a milliók közül ebben az országban. De az életet végig kell élni, akármilyen nehéz is. A legfontosabb az, hogy minden körülmények között embernek kell maradni, mert az ember Isten teremtménye!”

Az áldott emlékezetű Papp Árpád tanár úr latin órái, majd később a római jog tartalmilag ugyanezt üzenték:

„Honeste vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere.”

Azaz: Becsületesen élni, senkit nem bántani, mindenkinek megadni azt, ami megilleti.

Mindez más megfogalmazásban - s a magam részéről ezt vallom - a hivatás gyakorlása nem egyszerűen a létért való küzdelem, nem az önérvényesítésért, a hatalomért, a nyereségért vívott harc, hanem az a cél, hogy a világ körülöttünk jobb, emberibb legyen. Nem az a kérdés, hogy mire vittük, milyen rangot, tisztséget, elismerést, vagy vagyont sikerült életünk során felhalmozni, hanem az, hogy a kapott talentumot elástuk-e, vagy törekedtünk-e felelősségteljesen, a hivatás iránti kellő alázattal, tudván, hogy az előző generációk vállán állunk, tiszta értékeket közvetíteni? Amit csináltunk az a bennünket körülvevő közösségek, a család, az emberek, városunk részére hasznos volt-e, épülésükre szolgált-e?

S ha most a még nagyobb közösségre, különösen, ha az előttünk álló hónapokra gondolok, azt szeretném, ha végre az immáron húsz éve tartó körforgalomban végre megtalálnánk a kivezető utat, a „körforgalom vége” táblát, s valósággá válna az a jövő, amelyet Vörösmarty Mihály „Jóslat” című versében így óhajtott:

„A gyűlöletnél jobb a tett,
Kezdjünk egy újabb életet!”

A saját nevemben külön is, még egyszer köszönöm azoknak, akik javasoltak és döntöttek arról, hogy engem erre a magas elismerésre méltassanak.

Erőt, bölcs bátorságot, szabadságot, Isten áldását és segítségét kívánom felelősségteljes munkájukhoz.”

Nyári Szilvia elmondta, hogy Gelencsér Attila a Somogy Megyei Közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő kér szót.

Gelencsér Attila a Somogy Megyei Közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő: „Mélyen Tisztelt Díszpolgárok, Kedves Kitüntetettek, Polgármester Úr, Kedves ünneplő kaposváriak!

A város közgyűlése ma itt húsvér embereknek, anyáknak, apáknak, férfiaknak és nőknek adott át kitüntetést, figyelmé, tapintata bemutatására mert, hogy büszkék rájuk.

Én látszólag a Megyei közgyűlés figyelmét hoztam, ami egy építészeti érték csupán, házak, kövek, közösségi tér. Ez csak a látszat, igazából minden egyes kaposváriak hoztam ezt a kitüntetést, az összes kaposváriak. Meg is van az okunk rá. Hogy fejlődhetett a város a legnehezebb időkben is? Ez az igazi kérdés.

Bőven volt itt elszántság, bőven volt itt akarat akkor is, amikor egyébként nem kaphattak támogatást sehol. Volt Kaposvárnak egy önkormányzata, aki a nehéz időkben nem a fékpedált nyomta, nem remegő lábbal lemondta a beruházásokat, hanem gázt adott és azt mondta, hogy befejezi azokat és folytatja a fejlesztéseket és kellett hozzá bizalom.

Tisztelt Ünneplők! Bizony kellett hozzá magukba és egymásba vetett bizalom, hogy elhiggyék, hogy jó úton járnak. Nem egyszerű dolog ez és Tisztelt Ünneplők, ha ez a három

együtt van egy városban, elszántság, egy jó önkormányzat és egy bizalom egymás iránt, abban a városban bizony semmi sem lehetetlen.
Gratulálok a kaposváriaknak azért is, mert hiszem el, hogy nem sok ilyen város van.
Polgármester Úr! Kérlek, vedd át a kitüntetését!”

Nyári Szilvia elmondta, hogy a szünetet követően a kitüntetettek tiszteletére gálaműsor következik, amelyben a Csiky Gergely Színház művészei működnek közre.
A jelenlevők nevében még egyszer gratulált a kitüntetetteknek és megköszönte a vendégeknek, hogy jelenlétükkel megtisztelték a rendezvényt.

Az Ünnepi Közgyűlés zárásaként elhangzott a Szózat.

K. m. f.

Szita Károly
polgármester

dr. Kéki Zoltán
címetes főjegyző

Borhi Zsombor
tanácsnok

Dér Tamás
tanácsnok